

CHÍNH TÔI ĐÃ ĐƯỢC ĐỨC CHÚA GIÊSU KITÔ CHIẾM ĐOẠT!

... **Thánh nữ Caterina Fieschi Adorno** chào đời ngày 5-4-1447 tại Genova và qua đời ngày 15-9-1510 cũng tại Genova (Bắc Ý). **Thánh nữ Caterina thành Genova** sinh ra đúng một thế kỷ sau thánh nữ Catarina thành Siena (1347-1380).

Người Ý đương thời vào hậu bán thế kỷ XV trang trọng gọi thánh nữ Caterina là "Madonna Caterinetta - Bà hoàng Caterina". Sử liệu thì gọi thánh nữ Caterina thành Genova. Thánh nữ là quan thầy thành Genova và vùng Liguria.

Gia đình Caterina thuộc về dòng quý tộc tại Genova: dòng họ Fieschi. Từ dòng họ Fieschi xuất thân hai vị Giáo Hoàng. Đức Innocenzo IV (1243-1254) và Đức Adriano V (1276). Dòng họ Fieschi cũng có các nhà chính trị và ngoại giao nổi tiếng.

Ngay từ thơ trẻ Caterina ước muốn dâng mình cho Chúa trong đan viện. Nhưng khi lên 16 tuổi Caterina bị bắt buộc lập gia đình với Giuliano, thanh niên thuộc dòng quý tộc Adorno. Từ đây nàng mang tên

Caterina Fieschi Adorno.

Cuộc hôn nhân mang tính chất chính trị ngoại giao hơn là tình yêu. Do đó, Giuliano bỏ rơi vợ hiền và chạy theo bóng hình các phụ nữ sang giàu khác. Từ các cuộc tình lang-chạ, Giuliano có 5 người con. Nhưng với Caterina thì không có con nào.

Trong vòng 5 năm trời bà Caterina phải sống trong thầm lặng tủ nhục của phụ nữ bị chồng ruồng bỏ. Bà trút nỗi niềm u uất trong cuốn "Đối thoại của bà hoàng Caterinetta giữa linh hồn và thân xác".

Cuộc đối thoại mang đầy tính chất tưởng tượng. Hồn và xác ký giao kèo với nhau. Hồn nói với xác:

- Chúng ta cùng ra đi trên vạn nẻo đường. Hễ ta thấy có gì thích thú thì ta tận hưởng. Nhà người cũng làm y như ta. Nhà người thích cái gì thì làm cái đó. Như vậy, ai tìm được nhiều thú vui thì hưởng nhiều lạc thú.

Thế nhưng, trong cuộc giao kèo, hồn lại bị thua thiệt nhiều nhất. Bởi vì, sau cuộc vui, hồn lại mang nặng nỗi dẫn co ray rút. Và trên đôi vai trĩu nặng tội lỗi cùng vô ơn tệ bạc. Hồn rên siết:

- Ai sẽ kéo ta ra khỏi mọi nỗi đắng cay chua xót??? Thưa, chỉ duy nhất THIÊN CHÚA!!!

Và THIÊN CHÚA lắng nghe tiếng kêu thống thiết của linh hồn. Ngài ban cho linh hồn một lối thoát.

Trong 5 năm bị chồng bỏ rơi, bà Caterina trả thù chồng bằng cách ăn mặc đúng điệu phụ nữ quý tộc sang giàu diễm lệ. Tuy vẫn giữ tư cách phụ nữ đức hạnh, bà Caterina tham dự đủ các cuộc ăn chơi hội hè. Sắc đẹp nghiêng thành đổ nước của bà lôi cuốn sự chú ý của giới thượng lưu đương thời.

Thế nhưng, mặc dầu thành công bên ngoài như thế, trong nội tâm sâu thẳm, bà Caterina vẫn cảm thấy đắng cay chua xót. Bà không gặp điều trái tim bà hằng khao khát tìm kiếm. Phù-du chỉ toàn phù-du! Phù-du nối tiếp phù-du! Tất cả rồi chỉ là phù-du!

Trong thất vọng chán chường bà Caterina dần dần hiểu ra rằng:

- Bà chỉ mong mỗi duy nhất Tình Yêu. Không phải thứ tình yêu khinh rẻ của người chồng thứ nhất. Cũng không phải thứ tình yêu "ba xu" rẻ mạt của những kẻ chạy đuổi theo bà. Nhưng là Tình Yêu chân thật bền vững. Đó là Tình Yêu THIÊN CHÚA. Tình Yêu của Đấng trao hiến mạng sống qua cái chết trên Thánh Giá.

Ngày 22-3-1473, trong lúc xưng tội, bà Caterina trông thấy Đức Chúa GIÊSU KITÔ vác Thánh Giá trên vai. Hình ảnh giúp bà hiểu:

- Đức Chúa GIÊSU KITÔ chịu đau khổ đích thực là mẫu gương bà phải noi theo.

Từ đó bà từ bỏ con đường ăn chơi đua đòi theo thói tục thế gian và bắt đầu cuộc sống chay tịnh thống hối. Rồi bà dẫn thân lăn-xả vào các hoạt động từ thiện bác ái, trợ giúp người nghèo khổ và bệnh tật.

Bà Caterina thường xuyên đến nhà thương Pammatone trong thành Genova để săn sóc người đau ốm. Một ngày, bất ngờ nơi nhà thương, bà Caterina khám phá ra sự hiện diện của chồng.

Ông Giuliano thật cảm kích trước tấm gương của hiền thê. Ông theo vợ đến nhà thương giúp đỡ bệnh nhân. Hơn thế nữa, ông gia nhập dòng ba Phanxicô và sống đơn sơ khó nghèo. Từ đó hai vợ chồng sống nơi căn nhà nhỏ gần nhà thương. Nhưng rồi bệnh dịch lan tràn, ông Giuliano lây bệnh và qua đời.

Bà Caterina cũng mắc bệnh dịch, nhưng qua khỏi. Bà sống và hoạt động thêm vài năm nữa. Sau cùng bà bị ung thư dạ dày và ra đi theo chồng về với THIÊN CHÚA.

Năm 1675, Đức Clemente X (1670-1676) nâng bà lên hàng chân phước. Năm 1737, Đức Clemente XII (1730-1740) đưa bà Caterina Fieschi Adorno lên hàng hiển thánh. Bà được tôn kính dưới danh hiệu thánh nữ Caterina thành Genova.

... "Những gì xưa kia tôi cho là có lợi, thì nay, vì Đức Chúa KITÔ, tôi cho là thiệt thòi, so với mỗi lợi tuyệt vời, là được biết Đức KITÔ GIÊSU, Chúa của tôi. Vì Người, tôi đành mất hết, và tôi coi tất cả như rác, để được Đức Chúa GIÊSU KITÔ và được kết hiệp với Người. Được như vậy, không phải nhờ sự công chính của tôi, nhưng nhờ sự công chính do lòng tin vào Đức Chúa KITÔ, tức là sự công chính do THIÊN CHÚA ban, dựa trên lòng tin. Vấn đề là được biết chính Đức Chúa KITÔ, nhất là biết Người quyền năng thế nào nhờ đã phục sinh, cùng được

thông phần những đau khổ của Người, nhờ nên đồng hình đồng dạng với Người trong Cái Chết của Người, với hy vọng có ngày cũng được sống lại từ trong cõi chết. Nói thế, không phải là tôi đã đoạt giải, hay đã nên hoàn thiện đâu; nhưng tôi đang cố gắng chạy tới, mong chiếm đoạt, bởi lẽ chính tôi đã được Đức Chúa GIÊSU KITÔ chiếm đoạt" (Philippê 3,7-12).

("Presenza Cristiana", n.6, Giugno/1997, trang 50)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt